

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Γιατί όταν ο λόγος στερηθεί και το κύρος του ομιλητή και την ένταση της φωνής του και τις μεταβολές (αποχρώσεις) που γίνονται στη ρητορική, και επιπλέον την επικαιρότητα και τη βιασύνη (ανάγκη) να γίνει η πράξη, και (όταν) δεν υπάρχει τίποτα που να βοηθά και να πείθει συγχρόνως· αλλά (όταν) γίνει αφενός έρημος και γυμνός απ' όλα ανεξαιρέτως όσα έχουν ειπωθεί προηγουμένως, αφετέρου τον διαβάζει κάποιος χωρίς πειστικότητα και χωρίς να δηλώνει κανένα ιδιαίτερο χρωματισμό (ήθος), αλλά σα να κάνει (απλά) απαρίθμηση, εύλογα, κατά τη γνώμη μου, φαίνεται στους ακροατές ότι είναι ασήμαντος. Αυτά ακριβώς μπορούν να βλάψουν κυρίως αυτόν (το λόγο) που παρουσιάζεται τώρα και (μπορούν) να τον κάνουν να φαίνεται χειρότερος.

Γ2.α.

ανάγνωθι

ἀπαριθμοῖεν

ἀκούσεσθαι

μάλα

φανῆτε

Γ2.β.

τοῦ μὲν προειρημένου ἅπαντος ἔρημοι γένωνται

Γ3. α.

τῶν μεταβολῶν → αντικείμενο στο ἀποστερηθῆ

τῶν προειρημένων → ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γεν. αντικειμενική στο ἔρημος

γυμνός → κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο του γένηται, ὁ λόγος

εἰκότως → επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο δοκεῖ

τοῖς ἀκούουσιν → επιθετική μετοχή που λειτουργεῖ ως δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο δοκεῖ

β.

«Ἐπερ καὶ τὸν νῦν ἐπιδεικνύμενον μάλιστ' ἂν βλάψει»: εἶναι μια κύρια πρόταση κρίσης. Η αναφορική αντωνυμία ἄπερ επειδή βρίσκεται στην αρχή της περιόδου δεν εισάγει αναφορική αλλά κύρια πρόταση.

Ἐπερ → υποκείμενο στο ἂν βλάψει (αττική σύνταξη)

τὸν ἐπιδεικνύμενον → αντικείμενο στο ἂν βλάψει

Φαυλότερον → κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο του φαίνεσθαι τὸν ἐπιδεικνύμενον

Φαίνεσθαι → απαρέμφατο του σκοπού που εξαρτάται από το ρήμα σκόπιμης ενέργειας ποιήσειεν.

Επιμέλεια:

νέο φροντιστήριο